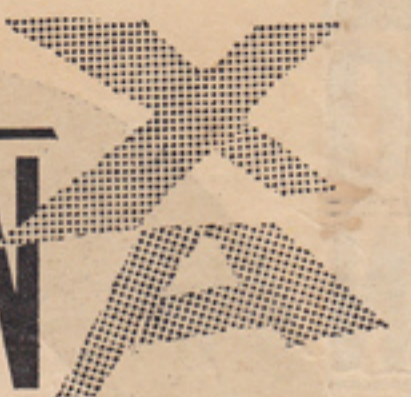
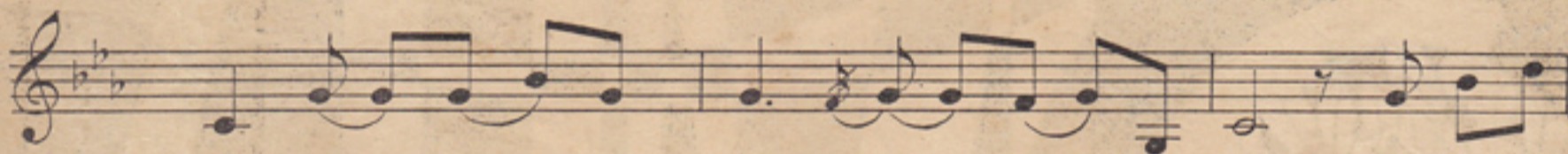

KE O MIÊN
 trucphuong

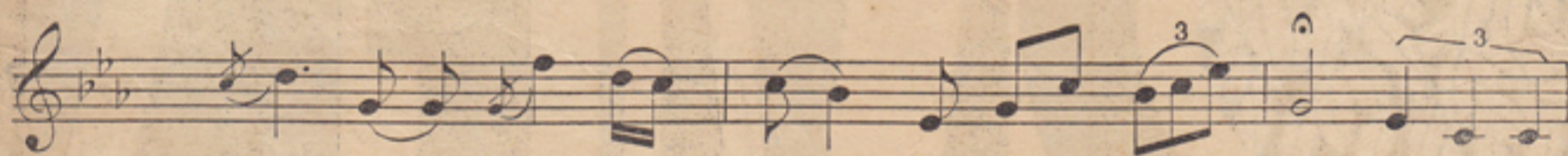
BOLÉRO

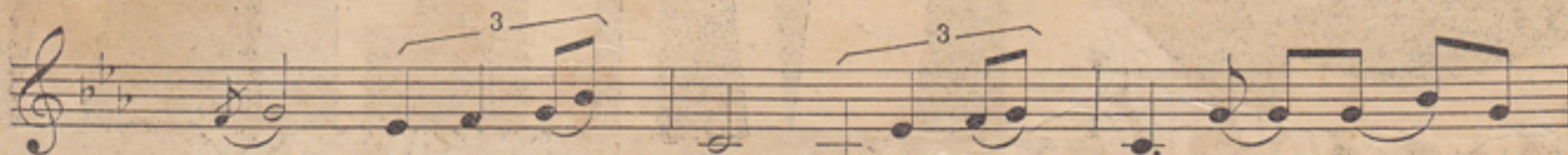
Tôi ở miền xa, trời quen đất lạ. Nhiều đồng lúa

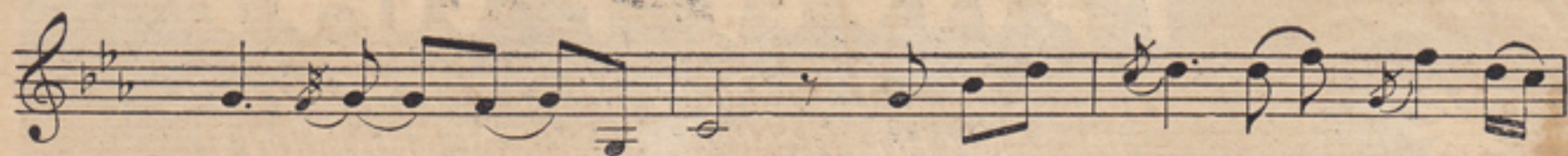
hạ nối tiếp đi qua, thiếu bóng đàn bà. Đời không dám

tôi đành viết cho tôi nhạc tình sao lắm lời | Đơn-vị thường

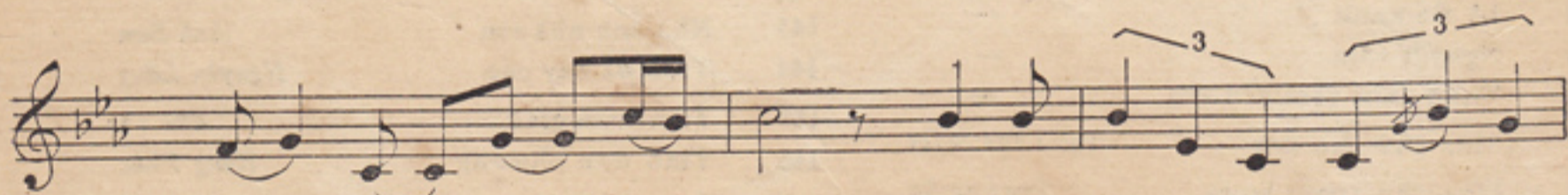
khi nằm trên đất giặc, thềm trong hải - hùng tiếng hát mãi

em, tiếng hát ngọt mềm. Người nâng lính khờ, viết bởi câu

ca... Vì tiến hay thiết tha? Xin đòi -

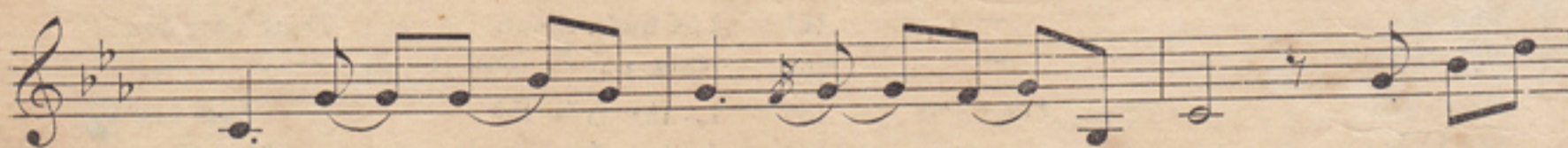
diện một lần bên tôi, cho tôi yêu bằng hình hài đó không

thôi. Đến với tôi, hãy đến với tôi. Đừng yêu lính bằng

lời! Đêm năm miền xa, trời cao đất hạ, chợt lên ý

lạ, nên viết văn chương góp tiếng hậu-phương. Ngoài kia súng

nỏ đốt lửa đêm đen, tầm đạn thay tiếng em...

TÁC GIẢ XUẤT BẢN